

Jdou po mně, jdou

Jarek Nohavica

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
/: pak jednou v létě řek' jsem si: „Ať, svět fackuje tě, a tak mu to vrať.“ :/

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank. :/

- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé.
G D

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudičká vdova mi nabídla byt,
/: jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize. :/
4. Však půl roku nato řekla mi: „Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“ tak jsem na cestě a chudý jak
veš. :/

R:

5. Klenotník Smith mi do očí lhal, dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
/: a pak jsem vzal nohy na ramena, ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :/
6. Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/

- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.